23/02/2019

Αγρυπνία προς τιμήν του Αγίου Λαζάρου του Τριπολίτου

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Μαντινείας και Κυνουρίας

Στόν Μητροπολιτικό Ἱερό Ναό Ἁγίου Βασιλείου Τριπόλεως, τελέσθηκε τήν Παρασκευή 22 Φεβρουαρίου 2019 ἱερά Ἀγρυπνία, ἐπί τῇ μνήμῃ τοῦ ἁγίου, ἐνδόξου νέου Ἱερομάρτυρος Λαζάρου, τοῦ ἐν Τριπόλει μαρτυρήσαντος.

Στήν ἀκολουθία ἔψαλλαν καί προσέφεραν ἀρτοκλασία τα μέλη τοῦ Βυζαντινοῦ Χοροῦ τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Μαντινείας καί Κυνουρίας «ΑΓΙΟΣ ΝΕΟΪΕΡΟΜΑΡΤΥΣ ΛΑΖΑΡΟΣ Ο ΤΡΙΠΟΛΙΤΗΣ» τῆς ὁποίας ὁ Ἅγιος Λάζαρος, τυγχάνει Προστάτης.

Χ.Α.Μπίτας

Ο ΑΓΙΟΣ ΝΕΟΪΕΡΟΜΑΡΤΥΣ ΛΑΖΑΡΟΣ Ο ΤΡΙΠΟΛΙΤΗΣ

Ἡ πρώτη γραπτή ἀναφορά, πού ἔχομε γιά τό μαρτύριο τοῦ ἁγίου Νεοϊερομάρτυρος Λαζάρου, εἶναι αὐτή τοῦ ὑπ. ἀριθμ 797 κώδικα τῆς Ἱ. Μονῆς Βατοπαιδίου, πού διασῴζει τήν Ἀκολουθία καί τό Συναξάριο τοῦ Ἁγίου.

Εἶναι γνωστό σέ ὅλους μας, πῶς ὕστερα ἀπό τήν πτώση τῆς Κωνσταντινουπόλεως πικρή σκλαβιά πλάκωσε τή Ρωμηοσύνη. Οἱ ἐπιπτώσεις εἶναι γνωστές σέ κάθε

τομέα τῆς ζωῆς τοῦ δουλωμένου Γένους. Ὁλόκληρους αἰῶνες δουλείας σφάδαζε ὁ Ἕλληνας κάτω ἀπό τόν Ὀθωμανικό ζυγό, μέ ἀποδεκατισμούς καί πολέμους, μέ παιδομαζώματα καί αἰχμαλωσίες, μέ μετακινήσεις πληθυσμῶν καίἐξισλαμισμούς.

Ἀλλά ἡ Ἑλλάδα, μέσα ἀπ’ ὅλα αὐτά, γνωρίζει μιά μεγάλη δόξα, τή δόξα τῶν

Νεομαρτύρων, οἱ ὁποῖοι ἐξύψωσαν τήν πίστη τῶν Ὀρθοδόξων, προσφέροντας τή ζωή τους ὑπέρ τῶν ἱερῶν καί ὁσίων. Παρά τήν ἐπίσημη ἀναγνώριση συνυπάρξεως Χριστιανῶν καί Μωαμεθανῶν ἀπό τούς Σουλτάνους καί ἀπό αὐτό ἀκόμα τό Κοράνιο, στήν πραγματικότητα ὑπῆρξε καθημερινά σκληρός διωγμός κατά τῶνὑποδούλων Χριστιανῶν.

Οἱ Τοῦρκοι κάθε Χριστιανό πού εἶχε καταδικασθεῖ ἀκόμα καί σέ θάνατο γιάὁποιοδήποτε ἔγκλημα μποροῦσαν νά τόν ἀπαλλάξουν μόνο ὅταν προσερχόταν στόνἸσλαμισμό. Χιλιάδες ἀναδείχθηκαν οἱ Νεομάρτυρες στήν Τουρκοκρατία. Φυλακίσθηκαν, κρεμάστηκαν, κάηκαν, κατατεμαχίστηκαν, καρατομήθηκαν, γδάρθηκαν σάν ζῶντα σφάγια, ἄφησαν τήν τελευταία τους πνοή μέσα σέ πολυόδυνα βάσανα στίς σκοτεινές φυλακές, ἀλλά δέν ἐξόμωσαν, δέν ἀρνήθηκαν τόν Χριστόν καί τήν Ἑλλάδα.

Ἕνα τέτοιο μυρίπνο ἄνθος, πού προστέθηκε στό στῖφος τῶν Νεομαρτύρτωντῆς Ἀρκαδίας καί στή χορεία τῶν δεκαεπτά Ἁγίων της, εἶναι καί ὁ ἅγιος Νεοϊερομάρτυς Λάζαρος. Ποιός πράγματι μένει ἀσυγκίνητος, ὅταν ἀναλογισθεῖ τόν βίο του; Συγκλόνισε τήν πόλη ὁλόκληρη μέ τόν ἐνθουσιασμό του, τήν ἀγνότητα τῶν αἰσθημάτων του καί τή φλογερή πίστη του, τήν αὐταπάρνηση καί τή θυσία του.

Ἦταν Ἱερεύς, ἔχοντας ἰδιαίτερη πατρίδα του τήν Τρίπολη.

Οἱ εὐσεβεῖς γονεῖς του, Νικόλαος καί Ἀλεξάνδρα, τόν μεγάλωσαν μέ νουθεσία καί παιδεία Κυρίου, ὁδηγώντας τον σέ τέλεια μέτρα ἀρετῆς. Ὅταν χειροτονήθηκεἹερεύς, ἐκείνους πού ζοῦσαν μέ εὐσέβεια τούς δίδασκε, τούς δέ ἄλλους τούς νουθετοῦσε νά μήν ἀδικοῦν τούς πτωχούς. Κάποιος πού ζοῦσε στήν ἴδια τήν πόλη τῆς Τριπόλεως, ὀνόματι Σέλετος, διέπραττε καθημερινά ἀδικίες. Αὐτόν τόν Σέλετο,ὁ Ἱερεύς καί πράγματι ἱερός Λάζαρος συνεχῶς συμβούλευε νά μήν ἀδικεῖ τούςἄλλους.

Ὅταν ὁ Σέλετος καταδικάστηκε σέ θάνατο γιά τίς ἀδικίες πού εἶχε κάνει,ἀρνήθηκε τόν Χριστό γιά νά γλιτώσει. Τότε, γινόμενος μωαμεθανός καί διαφεύγοντας τόν κίνδυνο, μαζί μέ ἄλλους Τούρκους θέλησε νά πείσει τόν ἅγιο Λάζαρο νά ἐξομώσει καί αὐτός. Τόν συκοφάντησαν πολλές φορές καί τόν ὁδήγησαν στό δικαστήριο, λέγοντάς του πώς, ἄν ἀλλαξοπιστήσει, θά τοῦ δώσουν πολλάἀγαθά, ἀλλιῶς θά τόν θανατώσουν.

Ὁ Ἅγιος ἀρνήθηκε τήν ἀνίερη προσφορά τῶν ἀπίστων, οἱ ὁποῖοι ἀποφάσισαν νά βασανιστεῖ μέ πολλά μαρτύρια, κοινά γιά τούς περισσότερους Νεομάρτυρες,ὅπως μαστιγώματα, στρεβλώσεις τῶν ἄκρων, ἀποκοπή μελῶν, κακώσεις καί ἄλλα πολλά. Τέλος, βλέποντας τό ἀνυποχώρητο τοῦ Μάρτυρος, τόν ἔριξαν στή φωτιά, μέσα στήν ὁποία ὁ Ἅγιος παρέδωσε τήν μακαρία ψυχή του προσευχόμενος.

Ἀξιοσημείωτο εἶναι τό γεγονός πώς ἡ μητέρα του τόν στήριζε λέγοντάς του νάὑπομείνει τήν προσωρινή τιμωρία τῆς φωτιᾶς, ὥστε νά κληρονομήσει τήν αἰώνια Βασιλεία καί νά χαίρεται μαζί μέ τούς ἄλλους Μάρτυρες, Ἀγγέλους, Ἀρχαγγέλους, Προφῆτες καί ὅλους τους Ἁγίους.

Κατ’ αὐτό τόν τρόπο, τελειώθηκε ὁ ἅγιος Νεοϊερομάρτυς Λάζαρος, οἱ δέ παριστάμενοι, πιστοί καί ἄπιστοι, ἔκπληκτοι καί μέ φόβο ἐβεβαίωσαν πώς φῶς ἐξ οὐρανοῦ ἔσκεπε τόν τόπο τοῦ μαρτυρίου γιά τρεῖς συνεχόμενες μέρες. Κατόπιν, κάποιοι εὐσεβεῖς χριστιανοί περισυνέλεξαν τά λείψανα καί τήν κόνιν τοῦ Ἁγίου, τάὁποῖα θεράπευαν ἐκείνους πού τόν ἐπικαλοῦνταν μέ πίστη.

Ὁ Ἅγιος, θέλοντας νά διαφυλάξει τήν εὐγένεια τῆς χριστιανικῆς μας πίστεως, καταφρόνησε πλοῦτο, δόξα, ἡδονές καί κάθε ἄλλη σωματική ἀπόλαυση καί παρέδωσε πρόθυμα τόν ἑαυτό του στόν θάνατο. Διδαχθείς ἀπό τόν Κύριο ἡμῶνἸησοῦ Χριστό τήν ἀνόθευτη ταπείνωση καί τήν εἰλικρινῆ μετριοφροσύνη, δίδασκε τούς ἄλλους μέ τό παράδειγμα τῆς πράξεώς του καί μέ τή σεβάσμια καί ἱερή παρουσία του.

Χωρίς ἐπιτηδευμένα λόγια σοφίας, ὁδηγοῦσε τούς πολλούς στήν πηγή τῆς σοφίας, χωρίς ρητορία προέτρεπε τούς ἄλλους νά βροῦν τόν Ἀρχηγό τῆς γνώσεως, τήν αἰτία παντός ἀγαθοῦ, Αὐτόν πού χαρίζει τήν ἀληθινή ζωή. Κατεύθυνε τούς γύρω του νά ἐντοπίσουν τόν ἀληθινό θησαυρό, τίς ἐντολές τοῦ Εὐαγγελίου, καί νά στρέψουν ἐκεῖ τήν καρδιά τους, ἀποστρεφόμενοι τίς πρόσκαιρες ἡδονές, τόν μάταιο καί φθειρόμενο πλοῦτο.

Ἔγινε, λοιπόν, ὁ Ἅγιος λαμπάδα ἀναμμένη καί ἀκοίμητο φῶς, ὁδηγώνταςὅλους στήν ἀλήθεια. Ἔζησε στήν ἀφάνεια, πού ἐπιμελῶς ἐπιδίωξε, γιατί γεύθηκε τήν μεγάλη παρρησία πού δημιουργεῖ αὐτή στόν Θεό.

Ὁ ἅγιος Λάζαρος μαρτύρησε, γιατί ἀντιστάθηκε στήν παραβίαση τῶν νόμων τοῦ Θεοῦ. Ἔγινε αἰτία δόξας καί καύχησης τῆς Ὀρθόδοξης Ἀνατολικῆς Ἐκκλησίας μας γιά τήν ὑποδειγματική του ἀνδρεία καί σταθερότητα, δίνοντας θάρρος καίἐλπίδα στούς χριστιανούς τῶν δύσκολων ἐκείνων χρόνων, πού ἔγιναν μάρτυρες τῶν θαυμάτων του καί τῆς πρός Θεόν παρρησίας του.

Ἀνακαινίζει τήν καρδία μας ὁ νέος αὐτός Μάρτυρας, ἐπιβεβαιώνει τό κήρυγμα τῶν ἁγίων Ἀποστόλων καί σφραγίζει ὅλη τήν Ὀρθόδοξη πίστη μέ τά πολλά βασανιστήρια, ὅπου ὑπέφερε, καί μέ τόν μαρτυρικό του θάνατο.

Ὁ ἅγιος Λάζαρος ἦταν ἄνθρωπος πού ἀπάντησε θετικά στή θεία ἔκκληση γιάἀγάπη. Ἀφιερώθηκε πλήρως στόν Θεό, διακόνησε τόν συνάνθρωπο, ὑπηρέτησε τήν μεταμόρφωση τοῦ κόσμου. Ζωή γιά τόν ἅγιο Λάζαρο εἶναι ὁ θάνατος γιά τόν συνάνθρωπο. Μέ τά ἔργα του διαψεύδει τή λογική τοῦ ἐγωκεντρικοῦ ἀνθρώπου.

Ὁ ἐγωκεντρικός ἄνθρωπος νομίζει ὅτι ὅταν δίνει πτωχεύει, ὁ Ἅγιος δείχνει ὅτιὁ ἄνθρωπος πλουτίζει ὅταν προσφέρει στούς ἄλλους. Ὁ Ἅγιος προσφέρει ἀγάπη σέὅλους τους ἀνθρώπους, χωρίς καμία ἀπολύτως διάκριση. Κάθε ἄνθρωπος εἶναι ὁπλησίον, ἀκόμη καί αὐτός ὁ κατήγορός του. Ὁ ἅγιος Λάζαρος εἶναι ὁ φίλος του Θεοῦ, πού κατανόησε τόν θεῖο λόγο καί τόν ἐφαρμόζει ἐλεύθερα, χωρίς κανέναἐξαναγκασμό.

Στήν ἐποχή μας, ἐποχή τῆς βίας καί τῆς ἀποξένωσης, τοῦ ἀτομικισμοῦ καί τῆς μαζικοποίησης, σέ ἕναν κόσμο πού σέ ἄλλους στερεῖ τό ψωμί, σέ ἄλλους τήνἐλευθερία καί σέ ἄλλους τό νόημα τῆς ζωῆς, μόνη ἐλπίδα του παραμένουν οἱ Ἅγιοι, οἱ κεκρυμένοι Δίκαιοι τοῦ Εὐαγγελίου, οἱ ὁποῖοι μυστικά καί ἀθόρυβα σῴζουν τόν κόσμο, γιατί κλείνουν στήν καρδιά τους τό μυστικό τῆς ἀναγέννησης ὅλων τῶνἀνθρώπων καί ἔχουν τήν δύναμη πού θά θεμελιώσει ἐπιτέλους τήν ἀλήθεια στόν κόσμο.

Ἄς παρακαλέσουμε, λοιπόν, καί τόν ἅγιο Νεοϊερομάρτυρα Λάζαρο νά μᾶςἀξιώσει ὅλους ὅσους τιμᾶμε τήν μνήμη του τῆς χάριτος τοῦ Κυρίου καί τῆς ἀπολαύσεως τῶν ἀρρήτων ἀγαθῶν τῆς οὐρανίας Βασιλείας Του. Ἀμήν.